Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-235
d.d. 18 juli 2013
(mr. H.J. Schepen, voorzitter, mr. A.P. Luitingh en mr. J.Th. de Wit, leden, en mr. F. Faes, secretaris)

Samenvatting

De bank heeft aan het bedrijf van Consument een aanvullende (zakelijk) geldlening verstrekt. Consument stelt zich ondermeer op het standpunt dat de bank zijn hypothecaire geldlening had moeten verhogen in plaats van een aanvullende geldlening te verstrekken. Naar het oordeel van de Commissie is een deel van de klacht van Consument niet-ontvankelijk, omdat er geen sprake is van een 'Consument' in de zin van het reglement. Voor het overige acht de Commissie de klacht ongegrond.

Consument,

tegen

de coöperatie Coöperatieve Rabobank Kromme Rijnstreek U.A., gevestigd te Houten, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument, ontvangen op 11 september 2012;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.

Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.

Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.

Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 24 mei 2013 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. Consument exploiteerde samen met zijn zoon een horecabedrijf. In het kader hiervan huurde hij sinds 2001 een pand. In 2005 is er een geschil ontstaan tussen de (nieuwe) eigenaar van het pand en Consument omtrent achterstallig onderhoud en enkele huurverhogingen. In 2007 is Consument een gerechtelijke procedure gestart tegen de eigenaar.

3.2. In augustus 2010 verkeerde het bedrijf van Consument in ernstige liquiditeits-problemen; de achterstallige huur bedroeg op dat moment € 37.628,03. Op 23 augustus 2010 heeft Aangeslotene op verzoek van Consument een financierings-voorstel gedaan voor een (aanvullende) geldlening van € 42.000,-. De aanvullende geldlening is verstrekt in het kader van een beredderingssituatie en diende voor de betaling van de achterstallige huur en de normale bedrijfsvoering. In het voorstel staat voorts vermeld dat Consument zijn (privé)woning in de actieve verkoop diende te zetten. De aanvullende geldlening is geadministreerd op naam van het bedrijf van Consument. Op de aanvullende geldlening zijn onder andere de 'Algemene voorwaarden bedrijfsfinancieringen' van toepassing.

3.3. Consument en diens echtgenote hebben op 23 augustus 2010 het financieringsvoor-stel voor akkoord ondertekend en de aanvullende geldlening is aan het bedrijf verstrekt.

3.4. Bij brief van 21 februari 2011 heeft Aangeslotene de aanvullende geldlening opgezegd. In deze brief staat tevens vermeld dat Consument heeft aangegeven zijn bedrijf te moeten staken en het bedrijf niet op een andere locatie voort te zetten.

3.5. Begin 2012 is de woning van Consument verkocht voor een bedrag van € 230.000,-. Consument had bij Aangeslotene voor het verstrekken van de aanvullende lening in augustus 2010 van € 42.000,- een hypothecaire geldlening voor een bedrag van € 140.000,-. Het op 19 augustus 2004 op de woning van Consument ten gunste van Aangeslotene gevestigde hypotheekrecht strekte tot zekerheid voor betaling van al hetgeen Aangeslotene van Consument en zijn echtgenote en het bedrijf van Consument op enig moment te vorderen heeft.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot vergoeding van de door hem geleden schade.

4.2. Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:

- Consument wilde een verhoging van de reeds bestaande hypothecaire geldlening in plaats van een aanvullende zakelijke geldlening. Omdat Aangeslotene een zakelijke geldlening heeft verstrekt in plaats van een verhoging van de hypothecaire geldlening moest Consument veel meer rente betalen; en

- Aangeslotene had wegens de uitzichtloze positie van het bedrijf de aanvullende geldlening niet mogen verstrekken.

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

5.1. Aangeslotene stelt zich primair op het standpunt dat Consument niet-ontvankelijk is, omdat Consument niet kan worden aangemerkt als een 'Consument' in de zin van artikel 1 van het reglement van de Commissie, omdat Consument handelde in de uitoefening van een bedrijf. Aangeslotene wijst erop dat de kredietuitbreiding werd verstrekt in het kader van het bedrijf van Consument. Dit blijkt onder andere uit de tenaamstelling van de geldlening alsmede dat de geldlening uitsluitend mocht worden gebruikt voor de betaling van de achterstallige huur en de normale bedrijfsvoering.

5.2. Onder 'Consument' wordt in artikel 1 van het reglement het volgende begrepen:

De afnemer van een Financiële dienst, indien en voor zover die afnemer een natuurlijk persoon is die niet handelt in de uitoefening van een beroep of bedrijf.

Onder het begrip Consument wordt tevens begrepen:

a) een rechtspersoon waarvan de doelstelling zozeer is gericht op het particuliere belang van een of meer natuurlijke personen die aandeelhouder(s) en/of bestuurder(s) van deze rechtspersoon zijn, dat deze als een verlengstuk van die natuurlijke persoon of personen kan worden beschouwd;

b) de deelnemer van een pensioenregeling, zoals bedoeld in artikel 1 van de Pensioenwet in zijn hoedanigheid van verzekerde natuurlijke persoon van de overeenkomst van levensverzekering met pensioenclausule;

c) de natuurlijke persoon die een eigen vorderingsrecht ontleent aan een overeenkomst van verzekering.

d) de natuurlijke persoon met een Privacyklacht.

5.3. De Commissie overweegt als volgt. Nu de kredietuitbreiding ten behoeve van het bedrijf van Consument was, is de Commissie van oordeel dat Consument niet kan worden aangemerkt als 'Consument' in de zin van het reglement. Hierbij neemt de Commissie in aanmerking dat de geldlening werd verstrekt in een beredderings-situatie en diende voor de betaling van achterstallige huur en voor de normale bedrijfsvoering. Van een uitzondering zoals bedoeld in sub a t/m d van de definitie van het begrip 'Consument' is naar oordeel van de Commissie geen sprake.

5.4. Het voorgaande betekent dat voor zover de klacht betrekking heeft op het bedrijfs-matige karakter van de lening klager niet ontvankelijk is. Daarmee komt de Commissie niet toe aan een oordeel omtrent de klacht, dat de lening door Aangeslotene niet verstrekt had mogen worden in verband met de zeer slechte financiële positie van het bedrijf.

5.5. Voor zover de klacht zich richt op het ten onrechte niet verhogen van de bestaande hypothecaire lening, kan Consument wel ontvankelijk worden geacht. Die klacht is echter niet gegrond. Gelet op het doel van de financiering, te weten het verstrekken van gelden in het kader van een beredderingssituatie, waaronder ook het verkopen van het huis waarop de hypotheek rustte, stond het Aangeslotene vrij om een aparte lening aan te bieden in plaats van het verhogen van de bestaande hypothecaire lening.

5.6. Al het voorgaande leidt tot de conclusie dat de klacht voor een deel niet ontvankelijk is en voor het overige ongegrond is.

6. Beslissing

De Commissie verklaart de klacht voor zover gericht op het bedrijfsmatige karakter van de lening niet ontvankelijk en voor het overige ongegrond.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.